



ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 26.2.2007  
COM(2007) 73 τελικό

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

**σχετικά με εργαλεία διαχείρισης στον τομέα της αλιείας με βάση τα αλιευτικά δικαιώματα**

{SEC(2007) 247}

## ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

σχετικά με εργαλεία διαχείρισης στον τομέα της αλιείας με βάση τα αλιευτικά δικαιώματα

### ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

|    |  |   |
|----|--|---|
| 1. | Το θέμα .....  | 3 |
| 2. | Ιστορικό.....  | 3 |
| 3. | Κοινοτικό πλαίσιο.....   | 4 |
| 4. | Συστήματα Διαχείρισης με Βάση τα Αλιευτικά Δικαιώματα (ΔΒΔ)..... | 5 |
| 5. | Επόμενα βήματα .....   | 6 |
| 6. | Έναρξη διαλόγου .....  | 7 |
| 7. | Συμπέρασμα .....   | 8 |

## 1. ΤΟ ΘΕΜΑ

Η ανακοίνωση της Επιτροπής για τη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης του κλάδου της αλιείας<sup>1</sup> ανέφερε ότι η τρέχουσα δύσκολη οικονομική κατάσταση πολλών τμημάτων του κοινοτικού αλιευτικού στόλου απαιτεί μια διαφορετική προσέγγιση όσον αφορά τη διαχείριση της αλιείας. Η έμφαση σε αιεφόρες αλιευτικές πρακτικές, με υψηλότερα επίπεδα ιχθυαποθεμάτων, θα πρέπει να συνδέεται σαφώς με το στόχο της δημιουργίας ενός περιβάλλοντος στο οποίο τα αλιευτικά σκάφη και οι στόλοι θα μπορούν να είναι αποτελεσματικότεροι από οικονομικής απόψεως.

Έχει αναγνωρισθεί ότι η μεγάλη ποικιλία των συστημάτων διαχείρισης που εφαρμόζονται επί του παρόντος από την Κοινότητα και από τα κράτη μέλη στερείται διαφάνειας, αποτελεσματικότητας και, σε ορισμένες περιπτώσεις, συνολικής συνέπειας, πράγμα που συμβάλει στην πρόκληση οικονομικών δυσχερειών στον κλάδο της αλιείας. Η Κοινότητα επιζητεί να εξετάσει επιλογές διαχείρισης με στόχο τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της διαχείρισης της αλιείας, διευκολύνοντας ταυτόχρονα την επίτευξη των βασικών στόχων που επιδιώκονται από την Κοινότητα και από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚΑΛΠ) – όπως η διατήρηση των ιχθυαποθεμάτων, η συνέχιση της «σχετικής σταθερότητας» των αλιευτικών δυνατοτήτων των κρατών μελών, καθώς και ένας ανταγωνιστικός κλάδος αλιείας. Ο στόχος είναι να ξεκινήσει μια συζήτηση μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής για μελλοντικά συστήματα διαχείρισης με βάση τα αλιευτικά δικαιώματα στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ.

Στην παρούσα ανακοίνωση, η Διαχείριση με Βάση τα Αλιευτικά Δικαιώματα (ΔΒΔ) ορίζεται ως τυποποιημένο σύστημα παραχώρησης ατομικών αλιευτικών δικαιωμάτων σε αλιείς, αλιευτικά σκάφη, επιχειρήσεις, συνεταιρισμούς ή αλιευτικές κοινότητες.

## 2. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Ήδη από το τέλος της ελεύθερης πρόσβασης στους αλιευτικούς πόρους, όλα τα συστήματα διαχείρισης εισήγαγαν κάποια μορφή δικαιωμάτων πρόσβασης ή/και χρήσης. Αυτό συμβαίνει επίσης στην ΚΑΛΠ, η οποία, μεταξύ άλλων, προβλέπει τη χορήγηση εθνικών αδειών και ποσοστώσεων, τον περιορισμό των «ημερών στη θάλασσα» για ορισμένους τύπους αλιείας και διάφορα μέτρα περιορισμού της αλιευτικής ικανότητας του στόλου. Παρά το γεγονός ότι οι βασικοί μηχανισμοί της ΚΑΛΠ για την κατανομή αλιευτικών δικαιωμάτων μεταξύ των κρατών μελών αποδείχθηκαν αποτελεσματικοί και ανθεκτικοί, σε άλλα θέματα η ΚΑΛΠ δεν κατόρθωσε να επιτύχει τους στόχους της, όπως φαίνεται από την εξάντληση που παρουσιάζουν πολλά ιχθυαποθέματα, ιδίως τα βενθοπελαγικά, καθώς και τις χαμηλές οικονομικές επιδόσεις ορισμένων τμημάτων του στόλου.

Τα συστήματα διαχείρισης που τέθηκαν σε εφαρμογή σε επίπεδο κρατών μελών και Κοινότητας, τα οποία επιβάλλουν «περιορισμένη» πρόσβαση σε αλιευτικές δραστηριότητες, είχαν ως έμμεσο αποτέλεσμα την αναγνώριση οικονομικής αξίας στο αλιευτικό δικαίωμα. Η οικονομική αυτή αξία αντανακλάται άμεσα ή έμμεσα στις διάφορες πράξεις της αγοράς που πραγματοποιούνται σήμερα στον κλάδο της αλιείας. Παραδείγματα αυτών είναι η πώληση ή η χρηματοδοτική μίσθωση αδειών, ημερών αλιείας και ποσοστώσεων σε ορισμένα κράτη

---

<sup>1</sup> COM(2006) 103 τελικό.

μέλη. Περισσότερο έμμεσα, η οικονομική αξία του αλιευτικού δικαιώματος αντανακλάται στη διαφορά τιμών αγοράς σκαφών που διαθέτουν ή όχι άδεια αλιείας.

Με τον τρόπο αυτό, οι αγορές αλιευτικών δικαιωμάτων υφίστανται *εκ των πραγμάτων* στα περισσότερα κράτη μέλη. Η οικονομική αξία των δικαιωμάτων αυτών είναι ορισμένες φορές ουσιαστική και μπορεί να έχει πολύ μεγάλη επίπτωση στην ανάπτυξη του κλάδου της αλιείας. Στόχος μας θα πρέπει να είναι ένα σύστημα το οποίο να επιτρέπει την τυποποίηση των οικονομικών αυτών αξιών ως ατομικών αλιευτικών δικαιωμάτων, διευκολύνοντας με τον τρόπο αυτό την επίτευξη μεγαλύτερης διαφάνειας, νομικής ασφάλειας, εγγυήσεων και, σε τελική ανάλυση, μεγαλύτερης οικονομικής επάρκειας για τους αλιείς, πράγμα που επίσης σημαίνει την ελαχιστοποίηση των δαπανών για το υπόλοιπο τμήμα της κοινωνίας.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, είναι αναγκαίο να ξεκινήσει μια συζήτηση προκειμένου να υπάρξει ανταλλαγή και βελτίωση των γνώσεων στον τομέα αυτό και να αξιολογηθεί η ανάγκη λήψης μέτρων.

Τα στοιχεία αυτά επισημάνθηκαν στο χάρτη πορείας<sup>2</sup> της πρότασης της Επιτροπής για τη μεταρρύθμιση της ΚΑΛπ, στην οποία η Επιτροπή δεσμευόταν να υποβάλει έκθεση σχετικά με το πεδίο εφαρμογής διατάξεων στο πλαίσιο κοινοτικών ή/και εθνικών συστημάτων διαχείρισης αλιείας για ένα σύστημα εμπορεύσιμων αλιευτικών δικαιωμάτων, είτε ατομικών είτε συλλογικών.

### 3. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Ο κοινοτικός κλάδος αλιείας χαρακτηρίζεται από μια πλειάδα μέσων και μηχανισμών διαχείρισης. Η διαχείριση αρκετά συγκρίσιμων καταστάσεων πραγματοποιείται ορισμένες φορές κατά πολύ διαφορετικό τρόπο, ανάλογα με το κράτος μέλος, την περιφέρεια ή τον τύπο αλιείας. Οι διαφορετικές αυτές προσεγγίσεις, ακόμη και μέσα στο ίδιο το κράτος μέλος, συνιστούν ένα σημαντικό όγκο πρακτικής εμπειρίας η οποία θα έπρεπε να αξιολογηθεί και αξίζει να γίνει γνωστή σε όλους.

Η διατήρηση της αλιείας, η οποία αποτελεί προϋπόθεση για την αειφορία των θαλάσσιων οικοσυστημάτων και για τη συνέχιση της οικονομικής δραστηριότητας στον κλάδο αυτό, αποτελεί σήμερα τον πρωταρχικό και άμεσο στόχο. Αυτό συμβαδίζει με τη δέσμευση της Κοινότητας τόσο στο πρόγραμμα δράσης του Γιοχάνεσμπουργκ (προώθηση της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης) όσο και στο πρόγραμμα δράσης της Λισαβόνας. Ο σκοπός μιας συζήτησης με βάση τα αλιευτικά δικαιώματα είναι να εξεταστεί εάν η βελτίωση της οικονομικής διαχείρισης του κλάδου της αλιείας μπορεί να βοηθήσει στην επίτευξη του στόχου αυτού και, ιδιαίτερα, εάν μπορούν να καταρτιστούν νέα ή/και βελτιωμένα συστήματα διαχείρισης για τις οικονομικές πτυχές της αλιείας προκειμένου να προωθηθεί η βελτίωση της αποτελεσματικότητας και επάρκειας. Επί παραδείγματι, ένα σύστημα ατομικών αλιευτικών δικαιωμάτων ή ποσοστώσεων, δικαιωμάτων εδαφικής χρήσης στον τομέα της αλιείας (TURF) ή δικαιώματα αλιευτικής προσπάθειας μπορούν να συμβάλλουν στη μείωση του επιπέδου της αλιευτικής ικανότητας και, με τον τρόπο αυτό, της αλιευτικής πίεσης. Όλα τα εν λόγω συστήματα διαχείρισης θα πρέπει, κατά συνέπεια, να αξιολογηθούν υπό το φως της συμβολής τους στο στόχο της ΚΑΛΠ, δηλαδή στην «εκμετάλλευση αλιευτικών πόρων η

---

<sup>2</sup> Ανακοίνωση της Επιτροπής για τη μεταρρύθμιση της κοινής Αλιευτικής Πολιτικής («Χάρτης Πορείας»), COM(2002) 181 τελικό.

οποία παρέχει βιώσιμες οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές συνθήκες» (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου).

Η Κοινότητα είναι υπεύθυνη για τον περιορισμό του συνολικού μεγέθους του στόλου και για τον καθορισμό επιπέδων αλιευμάτων και αλιευτικής προσπάθειας, καθώς επίσης και για τη λήψη αποφάσεων για τεχνικά μέτρα, όπως είναι περιορισμοί σκαφών/εργαλείων με στόχο την επίτευξη μεγαλύτερης προστασίας για τα ιχθυαποθέματα. Οι εθνικές αρχές χορηγούν και διαχειρίζονται τις άδειες, τις ποσοτώσεις και την αλιευτική προσπάθεια σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο. Όλες αυτές οι παρεμβάσεις διαχείρισης βοηθούν ήδη στον καθορισμό και στο χαρακτηρισμό των δικαιωμάτων πρόσβασης και αλίευσης των μεμονωμένων αλιέων. Μπορούν να αναγνωριστούν οικονομικές αξίες στα δικαιώματα αυτά, αλλά αυτό συχνά συμβαίνει κατά τρόπο αδιαφανή και απρόβλεπτο.

#### 4. ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΑ ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ (ΔΒΔ)

Δεν θα πρέπει να υπάρξει οποιαδήποτε παρανόηση ως προς αυτά που μπορεί να προσφέρει ένα σύστημα ΔΒΔ επίσημης μορφής. Δεν αποτελεί πανάκεια για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η αλιεία. Δεν αποτελεί αυτό καθεαυτό εργαλείο διαχείρισης, αλλά ένα μέσο το οποίο θα βοηθήσει τους αλιείς να επιτυγχάνουν καλύτερα αποτελέσματα από οικονομικής απόψεως. Ως εκ τούτου, θα υπάρχει ακόμη ανάγκη για την επιδίωξη στόχων διατήρησης μέσω διαφόρων μέτρων διαχείρισης αλιείας (π.χ. ποσοτώσεων). Εντούτοις, η επισημοποίηση των αλιευτικών δικαιωμάτων μπορεί ταυτόχρονα να βοηθήσει την κοινωνία να επιτύχει τους στόχους αυτούς κατά οικονομικώς αποδοτικότερο τρόπο. Έχει επισημανθεί ότι η οικονομική αειφορία θα επιφέρει επίσης μακροπρόθεσμα βιολογική αειφορία, δεδομένου ότι ένα σύστημα ΔΒΔ που λειτουργεί σωστά θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση του κεκτημένου συμφέροντος των αλιέων και του κλάδου για την αειφορία των αλιευτικών πόρων.

Θα πρέπει να αναγνωριστεί από την αρχή ότι, θεωρητικά, τυχόν φραγμοί στο κανονικό και ελεύθερο εμπόριο δικαιωμάτων (όπως ποσοτώσεις) θα οδηγήσουν σε μια κατάσταση όπου η κατανομή των ποσοτώσεων δεν θα είναι βέλτιστη από οικονομικής απόψεως. Παρόλα αυτά, από πολιτικής απόψεως είναι πλήρως θεμιτό για κάθε κράτος μέλος να επιλέξει ένα μη βέλτιστο σύστημα το οποίο να είναι συμβατό με τους εθνικούς του στόχους. Αυτό μπορεί να επιτρέψει την εξισορρόπηση αντικρουόμενων στόχων, όπως είναι η βραχυπρόθεσμη οικονομική επάρκεια και η διατήρηση της απασχόλησης, ή ο επηρεασμός της κατανομής αλιευτικών δικαιωμάτων μεταξύ διαφόρων υποκλάδων του τομέα της αλιείας, δηλαδή μεταξύ στόλων περιορισμένης και μεγάλης κλίμακας.

Η πλέον αμφιλεγόμενη πτυχή των συστημάτων ΔΒΔ είναι η δυνατότητα μεταφοράς των δικαιωμάτων. Η αιτιολόγηση της εμπορευσιμότητας των δικαιωμάτων είναι κυρίως οικονομική: η επάρκεια των αλιευτικών επιχειρήσεων βελτιώνεται μετά από την απομάκρυνση οικονομικά ασθενέστερων σκαφών από το στόλο, ενώ η μεταφορά ποσοτώσεων από λιγότερο επικερδή σε περισσότερο επικερδή σκάφη συνεπάγεται μια τιμή για τη χρήση του πόρου. Η καθιέρωση μιας τιμής όσον αφορά τον πόρο μπορεί να οδηγήσει σε μεγάλης κλίμακας αγορά δικαιωμάτων με αποτέλεσμα τη συγκέντρωση της κατοχής ποσοτώσεων, της γεωγραφικής κατανομής της αλιευτικής δραστηριότητας και της σύνθεσης του στόλου. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι μια συγκέντρωση του είδους αυτού έχει ήδη συμβεί και μπορεί να αναμένεται να συνεχιστεί άσχετα από την ύπαρξη συστημάτων ΔΒΔ, ιδίως λόγω του γεγονότος ότι έχουν μειωθεί οι αλιευτικές δυνατότητες σε επίπεδο που καθιστά την

αλιεία αντικοινομική για πολλά σκάφη, τα οποία όλο και περισσότερο επιλέγουν εθνικά καθεστάτα οριστικής παύσης των δραστηριοτήτων τους.

Για την αντιστάθμιση του κινδύνου της συγκέντρωσης, τα συστήματα ΔΒΔ μπορούν να σχεδιαστούν κατά τρόπο ώστε να αποτρέπουν τις συγκεντρώσεις πέραν ενός ορισμένου ορίου, προκειμένου να προστατεύουν τη γεωγραφική ισορροπία των αλιευτικών δραστηριοτήτων και να διατηρούν σε μεγάλο βαθμό τον υφιστάμενο πολιτιστικό, κοινωνικό και επαγγελματικό ιστό. Επί παραδείγματι, στην περίπτωση που τα συστήματα ΔΒΔ ενδέχεται να επηρεάσουν μικρής κλίμακας παράκτιες αλιευτικές δραστηριότητες, στο πλαίσιο των οποίων αλιεύεται ο ίδιος πόρος και οι οποίες έχουν σημαντική επίπτωση στην τοπική οικονομία, υπάρχει ισχυρό επιχείρημα υπέρ μιας συνετής προσέγγισης. Οι αλιευτικές δραστηριότητες μικρής κλίμακας θα μπορούσαν να προστατευθούν ως πολιτική προτεραιότητα με κάποια μορφή κοινοτικού αναπτυξιακού συστήματος ποσοστώσεων, με συγκεκριμένο στόχο την προστασία των συμφερόντων του τμήματος αυτού του αλιευτικού κλάδου έναντι ανταγωνιστών που χρησιμοποιούν περισσότερη ένταση κεφαλαίου.

Εντούτοις, οποιοδήποτε μηχανισμοί καθιερωθούν για τον περιορισμό των αρνητικών επιπτώσεων, που πιθανώς να προκύψουν από μια αγορά που δεν υπόκειται σε κανονιστικές ρυθμίσεις, κυρίως από απόψεως συγκεντρώσεων και μεταφοράς των δραστηριοτήτων, θα πρέπει να συμβιβάζονται με τους κοινοτικούς κανόνες ενιαίας αγοράς και ανταγωνισμού. Η εμπειρία έχει δείξει ότι απαιτείται επαγρύπνηση στο θέμα αυτό, δεδομένου ότι διάφοροι μηχανισμοί μπορούν να αντιβαίνουν στους κοινοτικούς κανόνες. Οι εν λόγω μηχανισμοί θα πρέπει να αποτελούν συστηματικά αντικείμενο εξέτασης από την Επιτροπή.

Τα συστήματα ΔΒΔ μπορούν επίσης να συμβάλλουν σε "ψευδείς δηλώσεις μεγέθους αλιευμάτων" και προβλήματα απορρίψεων τα οποία θέτουν σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα των πόρων και δυσχεραίνουν την αξιολόγηση του πραγματικού επιπέδου των αλιευμάτων. Εντούτοις, οι προκλήσεις αυτές υφίστανται επίσης στο πλαίσιο υφισταμένων καθεστώτων διαχείρισης και δεν θα πρέπει να θεωρούνται ότι αφορούν αποκλειστικά τα συστήματα ΔΒΔ. Η Επιτροπή σχεδιάζει επί του παρόντος πρωτοβουλία που αφορά την πολιτική των απορρίψεων, η οποία θα πρέπει να βοηθήσει στην άμβλυνση οποιασδήποτε τέτοιας επίπτωσης της ευρύτερης χρήσης συστημάτων ΔΒΔ. Στο πλαίσιο αυτό, η ανάγκη βελτιωμένης επιβολής του νόμου και ελέγχου των αλιευτικών δραστηριοτήτων είναι ουσιαστικής σημασίας για την τελική επιτυχία οποιουδήποτε εφαρμοζόμενου συστήματος διαχείρισης.

## **5. ΕΠΟΜΕΝΑ ΒΗΜΑΤΑ**

Δεδομένης της αναγνώρισης της αρχής της «σχετικής σταθερότητας» από την ΚΑΛΠ για την κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ κρατών μελών, η οποία έχει ως στόχο τη διασφάλιση «προβλέψιμου μεριδίου αποθεμάτων για κάθε κράτος μέλος» ( κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου), φαίνεται ότι δεν υπάρχει καμιά δυνατότητα στροφής προς ένα σύστημα ΔΒΔ κοινοτικού επιπέδου, στο οποίο τα αλιευτικά δικαιώματα θα ήσαν ελεύθερα εμπορεύσιμα μεταξύ των κρατών μελών, στο στάδιο αυτό. Οποιαδήποτε χρήση συστημάτων ΔΒΔ στην ισχύουσα ΚΑΛΠ θα έπρεπε να αναπτυχθεί σε επίπεδο κράτους μέλους, έχοντας ως στόχο την εμπορευσιμότητα αλιευτικών δικαιωμάτων εντός του κράτους μέλους. Βεβαίως, αυτό δεν θα μπορούσε να παρεμποδίσει ένα κράτος μέλος να αποφασίσει ότι το δικό του σύστημα ΔΒΔ θα μπορούσε να επιτρέψει την ανταλλαγή ποσοστώσεων με υπηκόους άλλων κρατών μελών, όπως ήδη συμβαίνει.

Οποιαδήποτε συζήτηση, σε κοινοτικό επίπεδο, για συστήματα διαχείρισης της αλιείας πρέπει να επικεντρωθεί στην ανάλυση των υφιστάμενων εθνικών συστημάτων και στη δυνατότητα βελτίωσης της αποτελεσματικότητάς τους με την ανταλλαγή των βέλτιστων πρακτικών. Θα πρέπει να υπογραμμιστεί ακόμη μία φορά ότι κάθε κράτος μέλος είναι ελεύθερο να θέσει τους δικούς του στόχους όσον αφορά τις οικονομικές, κοινωνικές και πολιτιστικές διαστάσεις της διαχείρισης της αλιείας.

Βάσει εθνικών προσεγγίσεων «από τη βάση προς την κορυφή» προκειμένου να εξεταστεί η καταλληλότητα των συστημάτων ΔΒΔ, είναι σημαντικό για κάθε κράτος μέλος να εξετάσει τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να επιτευχθούν οι διάφοροι στόχοι του και ποιος συμβιβασμός μεταξύ των στόχων θα μπορούσε να αναμένεται. Στο θέμα αυτό, η συζήτηση θα μπορούσε περαιτέρω να στηριχθεί σε γνωμοδοτήσεις του κλάδου με τη συμμετοχή της Συμβουλευτικής Επιτροπής Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας (ΣΕΑΥ) και της Επιτροπής Κοινωνικού Διαλόγου στον Τομέα της Θαλάσσιας Αλιείας, δεδομένου ότι ένα ΔΒΔ, προκειμένου να λειτουργήσει ικανοποιητικά, θα απαιτήσει ισχυρή διακυβέρνηση σε όλα τα επίπεδα.

Στην ουσία, είναι ενδεχόμενο να υπάρξει ένας αριθμός εμποδίων στα κράτη μέλη για την καθιέρωση σχετικά ομοιόμορφων συστημάτων ΔΒΔ. Λόγω των εθίμων και της παράδοσης, ορισμένες χώρες αμφισβητούν τη χορήγηση, σε ιδιωτικά συμφέροντα, δικαιωμάτων πρόσβασης που αφορούν ένα δημόσιο πόρο, έστω και σε προσωρινή βάση. Επιπροσθέτως, τα δικαιώματα αυτά πρέπει να ενσωματωθούν στα ποικιλόμορφα νομικά πλαίσια που επικρατούν στα κράτη μέλη.

Τέλος, μια συζήτηση σε κοινοτικό επίπεδο σχετικά με τα ΔΒΔ θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει την εξέταση διεθνικών στοιχείων, όπως είναι η επιδίωξη συνεργειών μεταξύ των συστημάτων των κρατών μελών, ή η θέσπιση ανταλλαγών ποσοστώσεων μεταξύ των κρατών μελών. Τα ανωτέρω προκαλούν πρόσθετη ανησυχία εξαιτίας των ενδεχόμενων επιπτώσεων που θα έχει οποιαδήποτε αλλαγή της γεωγραφικής κατανομής των ποσοστώσεων επί της αρχής της «σχετικής σταθερότητας».

## **6. ΕΝΑΡΞΗ ΔΙΑΛΟΓΟΥ**

Η ανάγκη για τη διεξαγωγή συζήτησης σε κοινοτικό επίπεδο σχετικά με τις οικονομικές πτυχές της διαχείρισης αλιείας υπογραμμίζεται από το νέο προσανατολισμό της ΚΑΛΠ, ιδίως σε σχέση με μακροπρόθεσμους στόχους αειφόρου ανάπτυξης (όπως αντανάκλαται στην πρόσφατη ανακοίνωση της Επιτροπής για την εφαρμογή μιας στρατηγικής που αφορά τη Μέγιστη Βιώσιμη Απόδοση (ΜΒΑ)), τις πρόσφατες πρωτοβουλίες για τη βελτίωση της οικονομικής αποδοτικότητας των αλιευτικών στόλων μέσω ενισχύσεων διάσωσης και αναδιάρθρωσης καθώς και το νέο Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας.

Επιπροσθέτως, η αγορά και πώληση αλιευτικών δικαιωμάτων αποτελεί ήδη γεγονός στα κράτη μέλη, είτε στο πλαίσιο καθιερωμένων αγορών είτε έμμεσα. Ως εκ τούτου, τα αλιευτικά δικαιώματα ήδη υφίστανται εκ των πραγμάτων, με ασαφείς συχνά επιπτώσεις στον κλάδο και στις αλιευτικές κοινότητες. Η έναρξη συζήτησης για τα θέματα αυτά είναι και σημαντική και επείγουσα.

Οι συζητήσεις της Επιτροπής με τον κλάδο και κάποια κράτη μέλη έχουν αποκαλύψει ιδιαίτερα ευαίσθητα θέματα στην κατάρτιση συστημάτων ΔΒΔ. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται:

- Το θέμα της «σχετικής σταθερότητας»
- Η δυνατότητα μεταφοράς αλιευτικών δικαιωμάτων, η οποία πιθανόν να επιφέρει υπερβολική, και συχνά μη αναστρέψιμη, συγκέντρωση των δικαιωμάτων αυτών
- Η αρχική κατανομή και διάρκεια αλιευτικών δικαιωμάτων
- Ενδεχόμενοι δυσμενείς όροι για τον κλάδο αλιείας μικρής κλίμακας, όταν συνυπάρχει με βιομηχανικές αλιευτικές επιχειρήσεις
- Προβλήματα "ψευδών δηλώσεων μεγέθους αλιευμάτων" και απορρίψεων
- Η ανάγκη για αποτελεσματικούς ελέγχους εφαρμογής

Τα θέματα αυτά πρέπει να εξεταστούν άμεσα προκειμένου να υπάρξει εποικοδομητική και ρεαλιστική συζήτηση για το μέλλον της διαχείρισης με βάση τα δικαιώματα στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ. Η Επιτροπή προτίθεται να εμπλουτίσει το διάλογο αυτό, στο πλαίσιο των ορίων των πόρων που διαθέτει, με μια σειρά ειδικών μελετών και εμπειρογνωμοσύνη. Η Επιτροπή προτίθεται να συνοψίσει τα αποτελέσματα της συζήτησης και να αξιολογήσει την ανάγκη για τη λήψη περαιτέρω μέτρων εντός 12 μηνών από την έκδοση της παρούσης ανακοίνωσης.

Η Επιτροπή θα υποβάλλει στη συνέχεια έκθεση στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και, εφόσον και όταν κριθεί σκόπιμο, θα υποβάλλει προτάσεις ή συστάσεις για περαιτέρω αναλύσεις.

## 7. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η Επιτροπή θεωρεί σημαντική την εξέταση του θέματος των εργαλείων διαχείρισης με βάση τα αλιευτικά δικαιώματα στον τομέα της αλιείας. Διάφορες εμπειρίες υφίστανται στον τομέα αυτό στα διάφορα κράτη μέλη, και είναι τώρα σημαντικό να βελτιώσουμε τις γνώσεις μας για τον τρόπο δημιουργίας και ύπαρξης των αλιευτικών δικαιωμάτων μέσα στην Κοινότητα, να ανταλλάξουμε και να συζητήσουμε τις γνώσεις μας και τις ορθές πρακτικές στον τομέα αυτό και να εξετάσουμε εάν πρέπει να διασφαλιστούν προσαρμογές ή νέες πρωτοβουλίες με στόχο την καλύτερη εξυπηρέτηση των γενικών στόχων της κοινής αλιευτικής πολιτικής. Η Επιτροπή αναμένει τη διεξαγωγή μιας ρεαλιστικής, διαφανούς και εποικοδομητικής συζήτησης μεταξύ των παραγόντων του κλάδου και των κρατών μελών.